

ПРОБИВ

Дейвид Уилкерсън
16 Март 1986

Пророк Михей предаде послание за нашето време, което е страшно, но в същото време и обнадеждаващо. Значението на посланието му се съдържа в следните думи: „Слушайте сега какво казва ГОСПОД!“ (Михей 6:1). Михей говори от Божието сърце на хората от всички времена - на върналите се към греха евреи от неговото време, на остатъка от последното време и най-вече на пастирите от наши дни. Помнете, че посланието на Михей е Божието бремe и Неговия поглед върху църквата и пастирите Му.

I. Бог има спор с хората Си! (Михей 6:2-3)

„Слушайте, планини, съда на ГОСПОДА, и вие, непоклатими основи на земята! Защото ГОСПОД има съд с народа Си и ще спори с Израил. Народе Мой, какво ти сторих и с какво те обидих? Свидетелствай против Мен!“

Бог призовава планините и хълмовете за вечни свидетели за верността Му към децата Си. Той говори за това, как ги е освободил от робство, как не изискваше нищо от тях, освен да ходят смирено със своя Бог, да вършат онова, което е правилно и да обичат добротата.

Но Божият глас извика към народа Му: „Къде е страха от Мен сега? Домът е станал зъл, хората ми са лъгани! В домът Ми има заблуда, има лъжа!“

След това Господ описва ужасните наказания, които падат върху отстъпилите хора. „Ще те разболея и ударя! Греховете ти ще докарат запустение сред хората ти! Няма да има истинско удовлетворение, духовните ти нужди няма да бъдат посрещнати! Ще скиташ от едно място на друго, търсещ истина и сигурност, но няма да ги намериш! Ще загубиш разбирането си. Това, което мислиш, че е истината, до която най-накрая си достигнал, ще бъде разрушено с истинския меч на Бог, от някого, когото ще изпратя.“ (Михей 6:13-14 – перифразирано)

Михей беше истински пророк, който видя църквата през Божиите очи, и това накара душата му да ридае и жалее. Той нямаше да замаже състоянието в Божия дом. Той виждаше в Духа онова, което видя Бог – дълбоките, ужасни грехове на хората, на пастирите и на лидерите. Той видя идолопоклонство. Проституираща църква, печелеща пари от дейността си. „Затова ще оплаквам и ще ридая, ще ходя съблечен и гол, ще вия като чакалите и ще жалея като камилоптиците. Защото раната ѝ е неизлечима, защото дойде до Юда, стигна до портата на народа Ми, до Ерусалим.“ (Михей 1:8-9)

Дух на бунт и зло беше достигнал до портите, и сега вече Божия народ, някога свят, беше неизлечимо болен. Чуйте плачът на Михей: „Понеже зло слезе от ГОСПОДА до портата на Ерусалим... защото в теб се намериха престъпленията на Израил.“ (Михей 1:12-13)

II. Каква е тази болест сред Божия народ, която става неизлечима?

Какво облада святия народ и го доведе до такъв спор със святия Бог?

Това, което Михей вижда в Духа, е толкова отвратително в Божиите очи, че Той е принуден да извика: „Затова: Ето, Аз замислям зло против този род, от което няма да можете да извадите вратовете си; и няма да ходите високомерно, защото е зло време.” (Михей 2:3). Михей видя неизцеримо заболяване и неизбежно наказание сред Божия народ. Вижете какво Бог нарича бунт! Тук е причината за Божия спор с тях:

1. Нов план за алчност. План, сътворен от користолюбиви Божии слуги, имащ нещо общо с парите, просперитета, успеха.
2. Ударението е поставено върху аза (силата на ръката). „Горко на онези, които замислят беззаконие... защото е в силата на ръката им. Пожелават ниви... къщи... наследство... и ги отнемат (от хората Ми) (Михей 2:1-2)
3. Отхвърляне на предупрежденията на пророка. Казват на хората, че проповядването за съда не идва от Бог, че това не е според характера Му. „Не пророкувайте! — казват те. Ако не пророкуват на такива, позорът няма да се отмахне. О, ти, който се наричаш дом на Яков! Нетърпелив ли е ГОСПОД (с народа Си)? Такива ли са делата Му?” (Михей 2:6-7)

Лъжепророците и крадливите пастири казаха на Михей да млъкне: „Не проповядвай толкова много за съд! Спри предупрежденията за гибел и мрак! Ние сме Божий народ, Той ни обича – за нас няма да има съд.” Това означава буквално: „Стига по този въпрос! Зарежи посланието за съд над Божия народ! Престани да порицаваш! Престани да укоряваш добрите хора! Спри с всичките си предупреждения за беди и спри да съдиш църквата! Това не идва от Бог!” – казват те.

Но чуйте отговора на Михей: „Ако не пророкуват на такива, позорът няма да се отмахне.” (Михей 2:6). „Думите Ми не правят ли добро на онзи, който ходи право?” (Михей 2:7). „Но народът Ми вчера се надигна като враг.” (Михей 2:8)

Михей видя ужасяващо нещо сред пастирите – грях, който превърна същите тези крадливи пастири във врагове на Бог. Той видя как алчните пастири събличаха дрехите на праведност направо от гърба на невинните Божии деца. Той видя, че онези, които искаха почивка от битките си, бяха измамани и съблечени от лъжливите учения на алчността. „Смъквате мантията от облеклото на спокойно преминаващите, на отвърналите се от битка.” (Михей 2:8)

Как само трябва да скърби Божието сърце за тези невинни, нищо неподозиращи, гладни хора, които попадат в капаните на по-светски мислещите, амбициозни проповедници на алчността! Бил съм на семинари и събрания и съм гледал с ужас как на млади, незрели християни им е сваляно руното от гърба от полудели за пари пастири. На тях им беше казано,

че могат да научат тайните на здравето, богатството и просперитета за по-малко от 100 долара, като просто си купят записите му. Ходенето с Бог беше сведено до формули.

Най-много ме боли за майките и децата. Така беше и с Михей. Той предупреди: „Жените на народа Ми прогонват от къщите на насладата им; от дечицата им отнемат навеки украшението Ми.” (Михей 2:9)

Божие украшение, къщите на насладата – това е Божията святост и праведност. Тези незагрижени пастири не проповядват срещу греха, надсмиват се на предупрежденията за Божия съд, и поради лекомислието на алчните си доктрини, те отнемат величествената Божия слава от майките и децата. Това са пастирите, които отблъскват повече хора от царството, отколкото вероятно всички демони биха могли да отблъснат.

Бог да е на помощ на проповедника на Евангелието, който се е настанил върху собствените си алчни мечти, а оставя Меча си и се превръща в ласкател и сплашвач. Цели църкви са били изградени върху духовните скелети на невинни жени и деца. От амвона се чуват мечти и планове, вместо призив към покаяние и отделяне от света. Колко страшно е днес, когато в Господния дом има пастири, проправящи път на мечтите си.

Видях млад мъж да побелява от скръб и гняв, когато седеше на събрание, на което се проповядваше истина и праведност. Той ми каза: „Защо не съм чувал това досега? Аз ходя на библиейско училище, което не проповядва нищо друго, освен начини и методи за просперитет и успех. Лъгали са ме! Бесен съм им!”

III. Михей предупреди, че Сион ще бъде изоран като нива и ще се превърне в купчина развалини заради пророците, които заблуждаваха народа.

„Така казва ГОСПОД за пророците, които заблуждават народа Ми... Сион ще се изоре като нива и Ерусалим ще стане купища развалини” (Михей 3:5,12)

Има нещо много познато в тези користолюбиви пророци, за които говори той. Днес те са навсякъде около нас – църквата прелива от тях, дори в този момент. Михей каза за тях: **ДАЙТЕ ИМ ПАРИТЕ СИ, ПРАВЕТЕ КАКВОТО ВИ КАЖАТ – А ТЕ ЩЕ ВИ ГОВОРЯТ СЛАДКО!** Ще ви благословят. Ще ви пророкуват хубави неща. „Когато хапят със зъбите си, викат: Мир!” (Михей 3:5)

Но не се хващайте в схемите им, не купувайте стоките им, не им помагайте и те ще ви прокълнат. „Но ако някой не сложи нещо в устата им, обявяват война против него.” (Михей 3:5)

Един харизматичен събирач на пари заплаши с рак всеки, който откажеше да даде огромно дарение. Пастири, евангелизатори – чуйте ги как гърмят срещу хората, заплашват, придумват! „Дайте ми пари, дайте за каузата ми и Бог ще ви благослови, изцери, ще ви даде всичко, което желае! Ако не дадете, ако не пожертвате за мен, всичко около вас ще се

срути! Бог ще затвори небесните прозорци за вас! Вие ще сте отговорни за това, че ме спирате!” Какви армейски заплахи само!

Те прикриват алчните си доктрини като казват: „Бог е с мен!” „Първенците му съдят за подкуп и свещениците му поучават за заплата, и пророците му предсказват за пари, и пак се облягат на ГОСПОДА и казват: „Не е ли ГОСПОД сред нас? Няма да ни сполети зло.” (Михей 3:11)

Господ не беше сред тях, но те не го знаеха. Бог заявява, че премахва всичкото разбиране за светостта, премахва цялото знание за присъствието Си, като наказание срещу егоцентричните и алчни практики и учения. „Затова ще ви бъде нощ, без видение, и ще ви бъде мрак, без предсказание. Слънцето ще залезе над пророците и денят ще помръкне над тях. Тогава гледачите ще се засрамят и предсказателите ще се посрамят; и всички ще покрият устните си, защото няма отговор от Бога.” (Михей 3:6-7)

Михей казва съвсем ясно, че разбирането си е тръгнало от тях, вече няма истинско слово от Господ, а се преподават учения на тъмнината, защото Словото е изкривено. „Изкривявате всяка правота.” (Михей 3:9)

Има много „Така казва Господ!”, много „Бог ми каза!” Много се говори за ново откровение. Много хвалби: „Бог наистина е сред нас!” Много се разчита на цифри, растеж, голям успех като доказателство, че Господ е сред тях, но пророците наричат това ТЪМНИНА, НЕЛОВКО ПОЛОЖЕНИЕ ЗА БОГ, СРАМ.

Ръцете на тези пастири са опръскани с кръв. Те са виновни в Божиите очи за жесток вид несправедливост. „Които градите Сион с кръв и Ерусалим — с беззаконие!” (Михей 3:10). Това означава, че ръцете на пастира са изцапани с кръв, щом учението или живота му не позволяват на някого да достигне до пълнотата на Христос. Жестоко беззаконие е пастирите да служат с похот и прилепен за тях грях, защото нищо не проклина душата по-сигурно от нечестиво служение – да построиш огромни църкви, да приемеш служение, без помазанието. Без всепоглъщащия Божий огън над тях. Без убеждение от Святия Дух. С евангелие на мир и сигурност. Със съвети за бунт, ласкаещ злото, наричащ злото добро.

Кое би могло да бъде по-жестока несправедливост от това Божия пастир да проповядва на душите почивка и мир пред прага на съда и да ги обрече на вечен ад, като не им каже истината? Колко пастири ще се изправят пред Христовия съд, с изцапани с кръвта ръце от заслепени вярващи? Самите те не влизат в Христовата святост и пълнота, но пречат също и на овцете да влязат там. Това не са суровите безсмислици на някакъв мрачен пророк, а са Господните думи – гледната Му точка за Неговия народ.

Превърнали сме се в лозунгаджии. Изобилства от библейски лозунги като ОБНОВЛЕНИЕ, ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ, ВЪЗРАЖДАНЕ. Чувам съвременните пророци да казват: „Църквата никога досега не е била по-жива, никога досега не е имало повече хваление, по-големи събрания.” Но Господ казва: „Станете и вървете, защото не е това почивката ви.” (Михей 2:10)

В оригинала на иврит се казва: „О, славо Моя! Стани и си тръгни завинаги! Защото това няма да бъде мястото ти за почивка – това е така, заради мръсотията им, която е в родилни мъки.” Това не е истинския Сион. Махнете се от мръсотията му! Но какво да кажем за всички тези танци, хваление, веселите тълпи, които пляскат и пеят толкова високо? Ами огромните и великолепни сгради, супер църквите (до една заявяващи, че са най-бързо растящите в страната)? Ами всички тези семинари, конгреси, тържествени събрания?

Вслушайте се в пророк Михей: „Ако някой вятърничав и измамлив човек лъже: Ще ти пророкувам за вино и спиртно питие! — той става пророк на този народ.” (Михей 2:11)

Тези хора желаят пророци-сводници, поощряващи похотливите им желания. Виното и спиртното питие във времето на Михей представляваше ВРЕМЕННО БЛАГОСЛОВЕНИЕ, МАТЕРИАЛЕН ПРОСПЕРИТЕТ. Те проповядваха благословенията от Второзаконие 28:11: „ГОСПОД ще ти даде изобилни блага”. Но те отказваха да проповядват останалата част от Второзаконие: „Ако не слушаш гласа на ГОСПОДА, своя Бог, и не внимаваш да вършиш всички Негови заповеди, тогава всички тези проклетия ще дойдат върху теб и ще те постигнат... ГОСПОД ще те поразява с лудост и със слепота, и със смущение на сърцето.” (Второзаконие 28:15,28)

Еремия каза: „Пророците са вятър и словото ГОСПОДНО не е в тях.” (Еремия 5:13). Еремия не проумяваше лъжливия дух на тези пророци. „И казах: Ах, Господи БОЖЕ! Ето, пророците им казват: Няма да видите меч и глад няма да има у вас, а ще ви дам сигурен мир на това място. И ГОСПОД ми каза: Пророците пророкуват лъжа в Моето Име. Аз не съм ги изпратил, нито съм им заповядал, нито съм им говорил. Те ви пророкуват лъжливо видение и гадание и суетата и измамата на сърцето си.” (Еремия 14:13-14)

И пак, пророк Еремия казва: „Удивително и ужасяващо нещо стана в земята: Пророците пророкуват лъжливо и свещениците властват чрез тях; и народът Ми така обича.” (Еремия 5:31)

Това, което се чува из нацията днес не е истинското Божие Слово. Само малцина проповядват истина и покаяние. Това е лекомислено, леко, чувствено, мекушаво евангелие. Танците не са спонтанна реакция на покаяно сърце към истинското движение на Святия Дух – това са хореографски изпълнения на егото и гордостта. Не можеш да се научиш как да танцуваш в Духа, а това, което виждам днес е съсредоточено около плътта. Това е Ковчег, положен на НОВА КАРУЦА. Няма да стигне до Сион.

Оглеждам се днес и чувам Духа да ми казва: „Това не е истината! Не е почивката ви! Всичко това се е устремило към разруха. Това е шоу. Ръкопляскания. Фокусирано е върху егото, гордостта, амбицията, материализма. Бог вече си е тръгнал от всичко това.”

IV. Свят остатък ще излезе от отстъпничеството!

Михей ни насочва вниманието към едно от най-славните пророчества в целия Стар Завет. Той пророкува за народ, който ще следва Господ в ново пасбище. „Непременно ще те събера цял, Якове; непременно ще прибера остатъка на Израил. Ще ги сложа заедно като овце в кошара, като стадо сред пасбището им; ще гъмжи от хора. Онзи, който разбива, се изкачи пред тях. Те разбиха и преминаха през портата, и излязоха през нея. И пред тях премина царят им, и ГОСПОД бе начело пред тях.” (Михей 2:12-13)

Михей видя освободен Божий народ, хора, чиито сърца бият като едно, народ, до такава степен воден от Духа, че отстъпническата църква ги нарече изгнаници. „В онзи ден, заявява ГОСПОД, ще събера куцата и ще прибера прогонената и онази, която съм наранил. Ще направя куцата да оцелее и отхвърлената надалеч — да стане силен народ. И ГОСПОД ще царува над тях на хълма Сион отсега и до века.” (Михей 4:6-7)

От кои се състои този свят остатък? Не гордите, егоцентричните служители, лъскавите, аплодирани звезди – НЕ! Това са изпитани хора, те са били в огъня на изпитанията, в тях се включват незнайните, отхвърлените от деноминациите, тези които са считани за куци в сравнение с високопоставените и могъщи църкви и онези, които надигат глас срещу покварата в Божия дом.

Бог казва: „Аз ще ги събера заедно!” Всички човешки усилия да съберем Божиите слуги заедно са напразни. Бог трябва да го направи, а онова, което събра този остатък давайки им да виждат ясно, е разкаяното сърце в съюз с Христос. Те са събрани в една кошара – кошара, извадена от проституиращата църква. Септуагинта казва: „Те ще изскочат изсред хората.”

Джером описва този тип като: „онези Божии деца, които са се покаяли и които се извисяват над нещата от света и се стремят към небето.” Това са хора, мислеци за небето, изтощени от лекомислие и компромиси. Хора, които копнеят за светостта на Божия дом. Казвам ви, че дори сега има свят остатък, който изскача изсред хората. Всеки Божий мъж или жена, чието сърце е съкрушено поради греха и разврата в Божия дом, може да усети този скок на Духа. Предстои изход, пробив.

„Онзи, който разбива, се изкачи пред тях”

„Онзи, който разбива” беше добре познато име сред евреите. Това беше едно от имената им за Месията. Др. Драйвър каза: „Онзи, който разбива, се изкачи пред тях, преминаващ през стените на затвора, в който са държани хората; те го следват, триумфално, маршируващи през отвора; царят им, с Йехова до Себе Си, оглавява победоносното шествие. Те са пробили, преминали са през портите.”

Този триумфален пробив беше възкресението на Исус Христос, нашия Господ. Там Той изведе робите и ги направи Свои роби. От тогава досега, Той има свят остатък.

Колко арогантни сме станали! Ние считаме, че единствения ден на възстановяване е нашият ден. Че остатъкът съществува само в тези последни дни. НЕ! Петър се изправи на Петдесетница и заяви: „Това са последните дни, това беше обещано чрез Йоил в последните дни.” Вече почти 2000 години сме в последните дни.

Господ е имал възстановен, свят остатък дори в тъмните векове -Уолдънс, свят род, който опази светлината на Евангелието в продължение на години, когато църквата беше покварена и жестока. Моравците, пуританите, последователите на Уесли, Братството – във всяко време на отстъпничество, Господ имаше хора, които пробиваха. Хора, които следваха своя Бог в ново царство на святост и вяра.

Това, което ние виждаме днес, е най-горния камък от сградата на остатъка. Последният остатък. Загубили сме историческите си сетива. Мислим си, че Бог съществува само заради нашето време, че всички обещания, всичко, което Бог е направил, е само за нас. Но ние не сме цялостен остатък без всички онези, които пробиха преди нас. Те все още не са цялостни, защото чакат, докато къщата бъде построена. „... да не би да достигнат съвършенство без нас” (Евреи 11:40)

„Те пробиват, преминават през портата и излизат през нея...”

Желаеш ли да пробиеш, да преминеш през това отстъпническо нещо, да се махнеш от там и да отидеш с Него „вън от портата”? Какво ще направиш, ако Светия Дух те накара да пробиеш деноминационната си система? Готов ли си да пробиеш и да последваш Агнето, където те заведе То? „Затова и Исус, за да освети народа чрез Своята Собствена кръв, пострада вън от градската порта. И така, нека и ние излизаме към Него вън от стана, понасяйки Неговия позор. Защото тук ние нямаме постоянен град, а търсим този, който ще дойде.” (Евреи 13:12-14)

Какво търсиш – земно царство и земен Сион, или небесно царство? „А пристъпихме при хълма Сион, при града на живия Бог, небесния Ерусалим, и при десетки хиляди ангели, при празничното събрание и при събранието на първородните, които са записани на небесата, при Бога, Съдията на всички, при духовете на усъвършенстваните праведници, при Исус, Посредника на нов завет, и при поръсената кръв, която говори по-добре от тази на Авел.” (Евреи 12:22-24). „Затова, понеже приемаме непоклатимо царство, нека бъдем благодарни и така да служим благоугодно на Бога с благоговение и страхопочитание; защото и нашият Бог е огън пояждащ.” (Евреи 12:28-29)

Той и сега разтърсва всичко, което може да се разтърси. Предупрежденията на Исаия са пред вратата ни. Бог изоставя отстъпническата, проституираща църква и ще я остави в износеното ѝ състояние. „И сега, ерусалимски жители и юдови мъже, съдете, моля, между Мен и лозето Ми! Какво още можеше да се направи за лозето Ми, което не му направих? Защо очаквах да роди грозде, а то роди киселици? И сега, ето, ще ви известя какво ще направя на лозето Си: ще махна оградата му и то ще се похаби; ще съборя стената му и то ще бъде потъпкано. И ще го запустя — няма да бъде подрязано, нито прекопано и ще обрасне с тръни и бодили. Ще заповядам и на облаците да не ваят дъжд над него.” (Исаия 5:3-6)

Аз вярвам, че това, което Бог каза на Михей, е истина. Земният Сион, проституиращата църква, ще бъде разрушена, изорана като нива, ще се превърне в купчина руини. Тогава небесният Сион ще се издигне въвн от стана. Сион е народ, умит в кръв, осветен, отделен народ. Народ, който стене и плаче заради мерзостите на земята. Бог нарича този народ **НОВИЯ ЕРУСАЛИМ – ЕРУСАЛИМ ОТГОРЕ**. Точно от този свят Ерусалим, свети отделени от света хора, ще излезе Словото. „А в последните дни хълмът на дома ГОСПОДЕН ще се утвърди по-високо от всичките хълмове и ще се издигне над високите места и народите ще се стичат на него. И много народи ще отидат и ще кажат: Елате да се изкачим на хълма ГОСПОДЕН и при дома на Бога на Яков! И Той ще ни поучи от пътищата Си и ние ще ходим в пътеките Му; защото от Сион ще излезе поучението и словото ГОСПОДНО — от Ерусалим.” (Михей 4:1-2)

Чувстваш ли родилните болки на святия Сион? „Този, който пробива” е дошъл във Вавилон, за да изведе народа Си. „Страдай и се мъчи, дъще сионска, като раждаща жена; защото сега ще излезеш от града и ще живееш на полето, и ще отидеш до Вавилон. Там ще бъдеш избавена, там ще те изкупи ГОСПОД от ръката на враговете ти.” (Михей 4:10)

„Сега ще излезеш, ще бъдеш избавена от Вавилон”

Накрая, ние трябва да излезем от проституиращата система, само за да следваме Агнето, където То ни води. Не трябва да се установяваме в нечий чужд стан. Никакъв друг стан за тези освободени хора, защото те отиват с **ТОЗИ, КОЙТО ПРОБИВА** към стаята на младоженеца. Никакво посвещение на някой си звезден проповедник или евангелизатор за този отделен народ, защото те виждат само техния Господ. Те са на този свят, но вече не са от него.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.
 © 1986 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771
[Breaking Out](#) / [Пробив](#)